

Міністерство охорони здоров'я України
ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет
імені І.Я. Горбачевського МОЗ України»
Департамент охорони здоров'я Тернопільської обласної державної адміністрації
Державна служба лікарських засобів у Тернопільській області

**Науково-практична
конференція**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ БЕЗПЕЧНОГО
ЗАСТОСУВАННЯ ЛІКІВ**

17 -18 жовтня 2013 року

**Тернопіль
Укрмедкнига
2013**

Редакційна колегія: член-кор. НАМН України, проф. Л.Я. Ковальчук
проф. В.П. Марценюк, проф. К.А. Порохова
доц. Олещук О.М., доц. Мосейчук І.П., доц. Пида В.П.
к. мед. н. Шевчук О.О., к. мед. н. Черняшова В.В.,
к. фарм. н. Герасимець І.І., асист. Вольська А.С.

Актуальні питання безпечної застосування ліків / Матеріали науково-практичної конференції. – Тернопіль, ТДМУ, 2013 – 84 с.

зменшуючи цим ступінь розладів каналцевого транспорту натрію. Похідне 3-оксипіридину – мексидол представляє значний інтерес для подальших досліджень на предмет створення потужних засобів для корекції гіпоксичних розладів.

УДК: 615.27:616.12– 008.331.1 – 056.52:577.112.824/.825

ВПЛИВ ГІПОЛІПІДЕМІЧНИХ ПРЕПАРАТІВ НА АПОПРОТЕЙНІЮ У ХВОРИХ НА АРТЕРІАЛЬНУ ГІПЕРТЕНЗІЮ З ОЖИРІННЯМ

Піонова О.М.

Харківський національний медичний університет, м. Харків

Вплив артеріальної гіпертензії (АГ) на кардіоваскулярну захворюваність і смертність є об'єктом пильного вивчення в усьому світі. АГ належить до проблем, які представляють собою фундаментальну основу для серцево-судинного континууму і обумовлює послідовність функціональних і морфологічних змін, які негативно позначаються на ризику розвитку коморбідної патології і ускладнень. Оптимізація діагностики та предикція серцево-судинного ризику та проведення індивідуальної корекції на доклінічних стадіях маніфестації метаболічних порушень з використанням найбільш ефективних препаратів є актуальним питанням системи охорони здоров'я і науковців. У переважній більшості випадків основою їх патогенезу є атеросклероз і атеротромбоз кровоносних судин, що зумовлює в 67,5 % розвиток ішемічної хвороби серця, а в 21,8 % - цереброваскулярних захворювань. Перевагою визначення рівнів апопротейнів, як маркерів атерогенної дисліпідемії є безпосереднє визначення показника, а не використання розрахункових методів, незалежно від стану пацієнта, тобто може бути зроблений не натхненісереце.

Мета: аналіз особливостей профілю ліпідотранспортної системи на фоні фармакотерапії атерогенної дисліпідемії у хворих на артеріальну гіпертензію з супутнім ожирінням.

Матеріали та методи: хворих на АГ з супутнім ожирінням розподілили на 2 групи залежно від анамнестичних даних про використання гіполіпідемічних засобів з групи інгібіторів 3-гідроксі-3-метилглутаріл-коензим А-редуктази (ГМГ-КоА-редуктази): першу групу склали 23 хворих на АГ з ожирінням, які приймали інгібітор ГМГ-КоА-редуктази аторвастатин (основна група), другу - 21 хворих на АГ з ожирінням, які приймали інгібітор ГМГ-КоА-редуктази симвастатин (група порівняння). Верифікацію діагнозу АГ проводили згідно критеріїв Української асоціації кардіологів (2009). Абдомінальний тип ожиріння (АО) вважали відповідно до критеріїв IDF (2007). З метою оцінки

ліпідного обміну визначали концентрацію загального холестерину (ЗХС), тригліцидів (ТГ), холестерину ліпопротеїнів високої щільності (ХС ЛПВЩ) натщесерце у плазмі венозної крові ферментативним методом. Концентрацію апопротеїна В (апо В) та апопротеїна А-І (апо А-І) визначали імунотурбідиметричним методом. Розраховували індекс Авогаро. Отримані данні статистично обробили. Для виявлення зв'язку між показниками використовували коефіцієнт кореляції (R) Спірмана.

Результати дослідження: Обстежено 48 хворих на АГ з ожирінням, середній вік $56,85 \pm 8,38$ років, із них 52,08 % жінок та 47,93 % чоловіки. Контрольна група - 21 здорова особа, середній вік $53,40 \pm 11,80$ років, із них 52,38% жінок та 47,62% чоловіків. Антропометричні дані свідчать, що показник АО в основній групі складав $100,69 \pm 10,02$ см та вірогідно ($p < 0,05$) перевищував АО у осіб контрольної групи ($82,85 \pm 6,46$ см) і АО у хворих 2 групи порівняння ($97,84 \pm 16,15$ см), однак в останньому випадку не вірогідно ($p > 0,05$). Переважна кількість осіб з АГ в основній групі 19 (82,60%) та групі порівняння мали АО, ($p < 0,05$).

При проведенні порівняльного аналізу показників ліпідного обміну у здорових осіб та хворих на АГ з АО виявлено вірогідне підвищення рівнів ЗХ, ХС ЛПНЩ, ХС ЛПДНЩ ($p < 0,01$ у всіх випадках).

Під час вивчення середніх значень ліпіdotранспортної системи у гіпертензивних та нормотензивних осіб виявлено, що рівень апо В ($139,92 \pm 24,67$ мг/дл та $134,63 \pm 27,12$ мг/дл) і значення атерогенного індексу Авогаро ($1,48 \pm 0,36$ ум.од. та $1,31 \pm 0,44$ мг/дл) у основній групі та групі порівняння вірогідно перевищували аналогічні показники групи контролю ($116,46 \pm 27,14$ мг/дл та $0,97 \pm 0,36$ ум.од. відповідно), $p < 0,05$ у обох випадках). Одночасно концентрація Апо А-І ($96,56 \pm 13,60$ та $108,72 \pm 24,18$ мг/дл, відповідно), навпаки, достовірно знижувалася у гіпертензивних пацієнтів, які приймали один з гіполіпідемічних препаратів, порівняно з нормотензивними особами ($126,06 \pm 22,03$ мг/дл), $p < 0,05$.

У хворих основної групи середній показник апо В позитивно корелював з рівнем ХС ЛПДНЩ ($R = 0,60$, $p < 0,005$), рівнем ТГ ($R = 0,60$, $p < 0,004$). У хворих групи порівняння середній показник апо В позитивно корелював з рівнем ЗХ ($R = 0,67$, $p < 0,0005$), ХС ЛПНЩ ($R = 0,73$, $p < 0,0001$), ХС ЛПДНЩ ($R = 0,54$, $p < 0,009$) та рівнем ТГ ($R = 0,54$, $p < 0,009$), а середній показник апо А-І негативно корелював з рівнем ЗХ ($R = 0,82$, $p < 0,0001$) та рівнем ХС ЛПНЩ ($R = 0,80$, $p < 0,0001$).

Висновок: отримані результати демонструють більш виражену гіполіпідемічну дію симвастатину на ліпіdotранспортну систему крові у хворих на АГ з ожирінням, ніж аторвастиatinу, що проявляється підвищенням рівня

антиатерогенного Апо А-І та зниженням рівнів проатерогенного апопротеїна В, та співвідношення Апо В/ Апо А-І.

Перспективним напрямком є використання у клінічній медицині визначення рівнів апопротеїнів як валідних і альтернативних маркерів атерогенної дисліпідемії та проведення індивідуальної корекції на доклінічних стадіях маніфестації метаболічних порушень з використанням найбільш ефективних препаратів.

УДК: 615.244-06:616.151.1-092.19-02:616.36-002]-092.9

ДІЯ ЕКСТРАКТУ АДЕМЕТИОНІНУ НА ОСМОТИЧНУ РЕЗИСТЕНТНІСТЬ ЕРИТРОЦИТІВ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ГЕПАТИТАХ

Поготова Г.А., Горчакова Н.О., Антоненко Л.І., Чекман І.С.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

Гепатопротекторні властивості природних і синтетичних сполук володіють властивістю корегувати гомеостаз з мембранопротективним ефектом. Можливість реалізації мембранопротекторного впливу може бути визначена на підставі впливу сполук на осмотичну резистентність еритроцитів.

Мета дослідження: визначити вплив адеметіоніну на осмотичну резистентність еритроцитів (OPE) щурів при тетрахлорметановому, алкогольному ураженні та на фоні моделювання формалінового набряку у щурів.

Методи дослідження. Дослідження проведені на білих щурах лінії Вістар, масою 180-220 г. Інтоксикацію тетрахлорметаном, алкоголем та відтворення формалінового щабля, дослідження осмотичної активності еритроцитів здійснювали загальноприйнятими методами. Протягом 7 днів до відтворення вищезазначених патологічних станів вводили внутрішньошлунково адеметіонін в умовно терапевтичних дозах.

Результати дослідження. При моделюванні патологічних станів проведені дослідження показали зміну рівня гомеостазу еритроцитів в серії забуферених гіпотонічних розчинів парів хлориду, найбільший ступінь якого спостерігається при всіх патологічних станах у 0,4% та 0,45% розчинах натрію хлориду і найбільш виражений при тетрахлорметановому набряку. Адеметіонін проявляє захисний вплив стосовно OPE.

Висновки. В умовах тетрахлорметанового, алкогольного отруєння та при формаліновому набряку визначені порушення осмотичної резистентності еритроцитів у щурів. Адеметіонін попереджав порушення, що пов'язано з його антиоксидантною дією та мембранопротекторними ефектами.